

til egen Fordeel eller til at foretage Noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes, straffes han, forsaavidt Gjæringen ikke efter sin øvrige Væffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

42) Forslag af Udvalget til § 139:

3 3die Linie sættes istedetfor „med Bøder, Embedsfortabelse“ „med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.“

vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

43) Udkastets § 139. med den vedtagne Forandring:

Den Embedsmand, som nægter eller forsættelig undlader at opfylde, hvad der er ham lovlig befalet, straffes med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse.

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

De øvrige Paragrapher i dette Afsnit vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sættes under Forhandling det følgende Afsnit, indeholdende Capitel 15, 16 og 17 med de dertil stillede Endringsforslag.

Safs: Før jeg gaaer over til de af mig stillede Endringsforslag til Capitelne 16 og 17, skal jeg tillade mig at omtale Udvalgets Forslag til det 15de Capitel under Nr. 78. Udvalget har der foreslaaet, at der imellem § 145 og § 146 tilføies en ny Paragraph, saalydende: „Har et Vidne alene af Ubetænkfomhed undladt at meddele, hvad han vidste til Sagens Oplysning, straffes han under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel eller Bøder.“ Hvis jeg forstaaer dette Forslag rigtig, og navnlig den Sammenhæng, hvori det staaer med de øvrige Paragrapher, da forekommer det mig at være særdeles haardt. Udvalget kan forøvrigt med Rette rose sig af den Mildhed, der gaaer igjennem Straffebestemmelserne, men hvad dets Forslag til denne Paragraph angaaer, da forekommer det mig at være noget haardt, navnlig naar man tænker paa, hvor let et ensfoldigt Menneffe, der staaer

for en Forhørsdommer, kan gjøre sig skyldig i en Ubetænkfomhed. Som det nu foreslaaes, at en saadan Ubetænkfomhed, selv under særdeles formildende Omstændigheder, skal kunne straffes med Fængsel og Bøder, saa følger jo deraf, at hvor der ikke er særdeles formildende Omstændigheder, skal Forseelse regnes lige med falsk Vidnesbyrd. Man tænke sig nu dette i Pragis! Naar altsaa et ensfoldigt Menneffe, en simpel Karl eller Pige, i Anledning af en eller anden Sag kommer for Forhørsdommeren og der bliver spurgt: Hvad veed Du? Fortæl nu, hvad Du veed! og han saa fortæller ganske trofaldig, men af reen Enfoldighed og Mangel paa Samling glemmer en Deel — Forhørsdommeren kan spørge Vidnet og kan ogsaa lade være at spørge paa en saadan Maade, at det kan fremkalde de glemte Ting i hans Huskommelse eller . . .

Formanden: Jeg er af Formanden i Udvalget (Krieger) bleven gjort opmærksom paa en Correcturfeil i Endringsforslaget Nr. 78. Der skal nemlig istedetfor „straffes han under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel eller Bøder“ staae: „straffes han med Fængsel eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder“.

Safs: Meningen bliver dog derved ikke bedre med Hensyn til det, jeg har at indvende mod Paragraphen, men snarere værre, idet Straffen paa den Maade bliver strengere. For altsaa at fortsætte det praktiske Devis, jeg vilde føre, skal jeg bemærke, at naar en saadan simpel Mand ikke kommer til at fortælle Alt — ensfoldige Menneffer gives der mange af — fordi han ikke husker det, eller fordi Forhørsdommeren ikke spørger ham, og det efter flere Aars Forløb viser sig, at han har glemt Noget, og han anklages derfor, saa skal et saadant ensfoldigt Menneffe straffes. Nei, det er virkelig syndigt og skammeligt, om noget Saadant blev vedtaget.

Jeg har tilladt mig til Capitel 16 at stille et Endringsforslag om, at der i § 153 i anden Linie efter „bestaaende“ tilføies: „(anerkjendt eller taalt)“. Det er for Tydeligheds Skyld. Da de bestaaende Religionsfamsfund